

דברי הכפר

בשעה מהורהרת זו

זלדה

יה סמיר ונעלם
הצילני משמועות רעות
שהודפות לאפל
את השקט הדק
של לב מסתכל מן הצד.
כי מה ביתי ומה חיי
ביום של אהה
זה היום הפראי
שמשליך לארץ
בחמה מעוררת
את עדנת הגפן
וכל הגיגי.

בשעה מהורהרת זו
מנתקת מכל
התענגתי על יפי עלי הגפן -
רק כאשר צל של שלום
שרוי בקרי ירושלים
וקולות יקיצה של צפרים
ותינוקות מקיפים אותי,
ולא כגדתי
ולא דברתי דפי,
ואימה חשכה לא כשפה
את חושי -
קולטת נפשי רטט רפה עד מאד
שעובר בעלים בפגשם
אור של שחרית.

כפר הנשיא
מס' 935
כ' באלול תשמ"ה
6.9.85
עלון פנימי

בית הסרט

שם הסרט: חג שמח מיסטר לורנס "MERRY X-MAS MR. LAWRENCE"

במוי: נגיסה אושימה

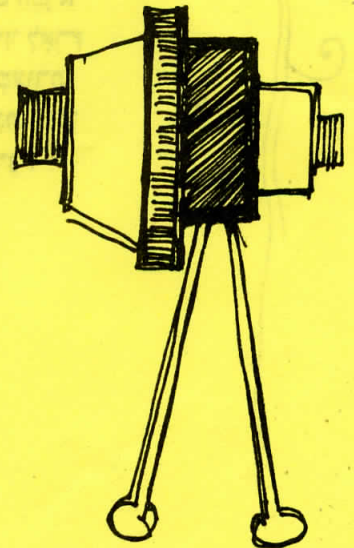
תסריט: פול מאיירסברג (ע"פ ספרו של לורנס ואן דר פוסט)

משחק: דייוויד בואי, תום קונטי, ריוצ'י סאקאמוטו.

שנת 1942, מחנה שבויים בריטים ושבוים יפנים באי יאווה. זהו סרט מלחמתי, אך אל תצפו לסרט מלחמה שיגרתי. זהו סרט על האנושי הלא-אנושי המתגלים במלחמה, על שקרים בין לוחמים ומעל ומעבר לכל, על התנגשות בין שתי תרבויות בלתי ניתנות לגישור. סרט על כבוד והשפלה, על אהבה, שנאה וחרטה אישית וחברתית. בחירת השחקנים היא מלאכת מחשבת. דייוויד בואי הוא שחקן מלא כח וטירוף מכשף. תום קונטי (ראובן, ראובן) מעולה, והשחקן היפאני אינו נפול מהם. זהו סיפור אהבה קסום בין קצין יפני אכזר לבין קצין בריטי מכשף (דייוויד בואי) כשהמתווך ביניהם ובינינו הוא הקצין לורנס (תום קונטי) ששהה בילדותו ביפן ושולט בשפה היפנית. זהו סרט מרתק המחייב את הצופים למעורבות לא רגילה. סרט מיוחד במינו.

נ.ב. אנו מבקשים בכל לשון של בקשה לא לקחת מחדר-האוכל את מושבי הכרית של הילדים הקטנים.

ו. סרטים
+++++

מה נשאל?

הלו, הלו...כן, הגיע תורי לדווח מה נשמע בכפר הנשיא...

בית הספר: סוף החופש! היה קיץ? מצוין. עכשיו הפסקה עד החגים. ילדים: שנה טובה בבית הספר.

בבית הספר עמק החולה: כולם התחילו ללמוד השבוע. גם הכתות הגבוהות שבדרך כלל מתחילים יותר מאוחר. הצטרפו אליהם בנסיעות לביה"ס גם בוגרי כיתת "מרום". צעירי מרום ממשיכים בבי"ס המקומי עוד שנה. גדולי היובל בצבא או בשנת שרות והצעירים מתכוננים לבגרות.

בית ספר מקומי: תומר, נגה, הלל, שוני, לי, ויונתן פ' לכתה א' - כתת "גפן". ראינתי את נגה (בעזרת גלית), הבת היחידה בכתה. נגה - נהניתי מהשיחה איתך ומצפה לעוד הרבה כאלה - טוב לשמוע שהיה כיף ביום הראשון. סיפרת: "למדנו על האות ש". עשינו אותה בפלסטינה. היה כתוב על הלוח "לוח", על החלון "חלון", על הדלת "דלת". ציירנו ציור וקראנו את "שלום כתה א'". היה ממש כיף. השנה הילדים נשארים בגן אבל יוצאים כל יום ללמוד בכתה. בהצלחה לילדים, וגם לך, לנורית המורה.

משק הילדים: תודה לכתה ז' שגמרה לעבוד במשק ילדים. ולכתה ג' - עבודה נעימה ומעניינת. דורון מספרת שמקימים את המשק החדש לאט לאט אבל חייבים לעבור לפני תחילת החורף כי אי אפשר להעביר את החיות בגשם ובקור. אז... אלק, יוחנן, מוסדות וכל מי שקשור לזה - קדימה! אין זמן!

הדרכה: פנינה וויסבורט יצאה לקורס מדריכים הקיץ. שאלתי אותה מה היתה המטרה ומה קבלה מזה? "המטרה היתה ללמד את החברה מה זה מדריך, מה דרוש ממנו, מה זה להיות אחראי על קבוצה. הכוונה היתה גם להפגיש נוער מכל הארץ, לפתח את התקשורת. זה התקיים ביער רמת יוחנן. התחלנו עם 1000 בני נוער בערך וסיימנו עם 800. הנוער היה מקבוצי התק"מ. אני מאד נהניתי, הארגון היה טוב מאד. למדתי הרבה וקבלתי כל מני רעיונות להדרכה. לפני זה ידעתי שאדריך בכתת חרוב וחזרתי עם יותר בטחון." פנינה, אנו מאחלים לך הצלחה. כתת חרוב, אם תשתפו פעולה בוודאי תהנו. גם יוחאי וולפין יצא לקורס זה. הוא מדריך את כתת סיני.

בטבע: שלומית מסבירה שהחצבים פורחים וזה סימן של סוף הקיץ. הסתיו מתקרב. היא גם מודיעה לחברים להכין את האדמה בגינות לצמחי חורף.

מדרחוב: עופר פרנק ארגן מדרחוב ביום ו' האחרון. לא יכולתי ללכת אבל ספרו שהיה נחמד ויפה ונהנו בפינות שונות; מזמר ברחוב, ליצן, צייר רחוב, מגדת-עתידות (עפרה מה גילית שם?).

חוגי בית: אדי מציין ש50% מהחברה השתתפו. ברב החוגים היתה התייחסות דומה לכל הבעיות. הרבה חברים דברו על נקודות קטנות של חסכון ומניעת בזבז, אבל לא קשרו את זה עם המצב הכלכלי היום. חברים הרגישו שאם הקבוץ חייב להתכונן למצב כלכלי קשה, צריכים לטפל ברצינות גם במשק וגם בחברה. ועדת חסכון (בזה סיימה את תפקידה) רואה הצלחה גדולה יחסית בכך שמרבית החברה הכירו במודעות והחשיבות של הנושא. הוועדה רכזה את כל ההצעות מהחוגים ומסרה דו"ח מסכם למזכירות בה ידונו ויחליטו על הצד הבא.

ואז נמצא...

מחזית הבריאות: בבקור של אחד הרופאים מבחוץ שמטפל בחברים פה לפעמים, האחיות שאלו איך הוא מרגיש בעבודתו בקבוצינו.

תשובתו: "האנשים שלכם מדברים הכי הרבה ולא מוכנים לקבל מה שהרופא מציע!".
האחיות מוסיפות: חבר'ה, תקשיבו למה שיש לרופא להגיד ותקבלו מהידע שלו".

שקט בחדר חולים. אבל רבקה דואגת שהמקום תמיד נקי, מאוורר, ומוכן. (שלא נצטרך).

לאה האחות החדשה התחילה לעבוד במרפאה השבוע בהדרכתה של יעלי. לאה, אני בטוחה שתהני להכיר אותנו ובהחלט לעבוד אתנו במרפאה.

חיים גלעדי, מצאת מקום מיוחד להכיר יותר ויותר. חברים שעולים לבלות "לילה" אתך. ד"ש חם מכולנו פה בבית.

חוזרים הביתה! שושנה ש' ונעה חזרו הביתה.

נהגי אמבולנס: בריאן יצא לעבוד בחולה, ירון יוצא לתנועה. נשארו דוד וגבי בבית. אין ברירה... נשלח עוד שניים לקורס נהגי אמבולנס. הרי, תבוא מהר... צריכים להחליט.

אולפן: יעל, דוט ושמחה, אתן מתרגשות? האולפן מתחיל ב-9/9. שמענו שההרשמה הולכת ומתמלאת. יעל ושמחה בעלות נסיון- תצליחו ותהנו מהכל, עם הטוב ועם הלא טוב. דוט- אנו מאחלים לך הרבה סיפוק בשטח החדש בעבודתך.

אגב, גם אני מתרגשת. אני שמחה על בואו של מחזור חדש לאולפן... אבל למה שבוע לפני ראש השנה?? חסרים לנו 40 מקומות בחדר אוכל...

יצאו לחו"ל: ג'וני ושולמית (ד"ש לזוג הצעיר שם). שוש סולומון מחליפה את ג'וני בוועדת חברה), שרה קורנבלוט (בעוד כמה ימים), המתנדבים והאולפניסטים שהיו "בני משפחה" שלה פה, הבטיחו להראות לה מהי אנגליה.

תרבות: אמרתי לדודו מרכז התרבות החדש שהכל שקט, ושאלתי מה מתרחש? "הוועדה מתארגנת. בינתיים חמישה חברים פועלים בהתנדבות. עדיין לא בחרו ועדה באסיפה. כרגע אנו מכינים תכנית פעולות לשנה הבאה לפי התקציב לשנה החדשה. איתמר הממונה על התקציבים לשנה הבאה. מי שמכיר את איתמר - הזהר !!

עוד לא בחרנו בוועדת הצעות אבל מי שיבחר צריך להזדרז.
האם וועדת תרבות תפעל בהתנדבות או לפי בחירה? דודו תחזיק מעמד. בהצלחה.

ספורט: טלפנתי אל דוד דבולט. הוא צחק וספר שאנחנו התחלנו להתאמן לעונת כדור-סל שמתחיל בעוד שבועיים, לכל הליגות. יש לנו קבוצות ילדים, נוער ובוגרים. חברה, קדימה, תראו לכלם מה זה ספורט. גם לנצח וגם להפסיד ברוח טובה. מאחלים לכם אמונים טובים עם יענקלה.

מפגש חברתי: אדי ויעל יצאו לצרעה למפגש של הגרעין שהתחיל לפני 20 שנה ועולים מתנועת הכונים מדרום אפריקה והשליחים (ראו כתבה של יעל). אדי יוזם עוד מפגש חברתי נוסף.

ואז קצת...

בנינו הגרים בארץ יוזמנו עם משפחותיהם לסוף השבוע האחרון בחג האחרון (סוכות). הוחלט להודיע לחברים שאין להזמין אורחים באותו הזמן כי אנו מצפים לקהל גדול. זה דווקא רעיון טוב. בואו נפגש באווירה ביתית ואינטימית עם בנינו. בהצלחה למארגנים.

אסתר סולומון נוסעת לקרית שמונה לטרפיה-שקומית ועושה נסים ונפלאות- עוגות, מלאכת יד, הכל. מה סוד ההצלחה? כוח הרצון, היא היתה רוצה לערוך תערוכה כדי שיראו ויאמינו...

התרגשות בכפר: מישו קבל דלת אחורית!

מישו קבל מדף לטלפון!

מישו קבל טלפון תליה!

האם הכל שמועות?? מי יודע מה ואיך??

אנו מודים לאתל וסיד סילבר, אחותה של רודה ובעלה, המבקרים כאן מאוסטרליה, שתרמו לספרייתנו.

שבת שלום, שבוע טוב
ובמזל נשב ביחד בראש השנה

נטע

לחוסכים קצת:

לכל חבר שמשמש בדירת נופש:

בחודשיים האחרונים היה שמוש מופרז בטלפון בדירה בתל אביב.

בחודש אפריל שלמנו:	8163 שקל.
בחודש מאי שלמנו:	39,475 שקל
בחודש יוני שלמנו:	95,950 שקל
בחודש יולי שלמנו:	116,904 שקל.

אם חברים ימשיכו להשתמש בטלפון באופן מופרז, נצטרך לנתק את הקו. ויהיה חבל לכולנו.

שוש סולומון
בשם וועדת חברה.

מכש לילה

ימי הולדת

רחל ריפקינד	7.9
יצחק בן-דור	8.9
חניה בן-דוד	
מוסי המאירי	9.9
גב' אסתר בלק	10.9
יהודית ברק	
דוד דיבון	
תומר מרקוביץ (נכד שיין)	
יוהנה פוטש	11.9
עדית פורסטר	
גאי המאירי	
הנרי שפרונג	12.9
מור גולדברג	
טובי אפשטיין (נכד)	13.9
נאור מסר	14.9
עינת מסר	

ימי נישואין

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

עמליה ומיכיל נוי	11.9
עירית ומשה גרשמן	
ג'נט וקולין פרימוסט	13.9
יהודית ונתן ברק	14.9

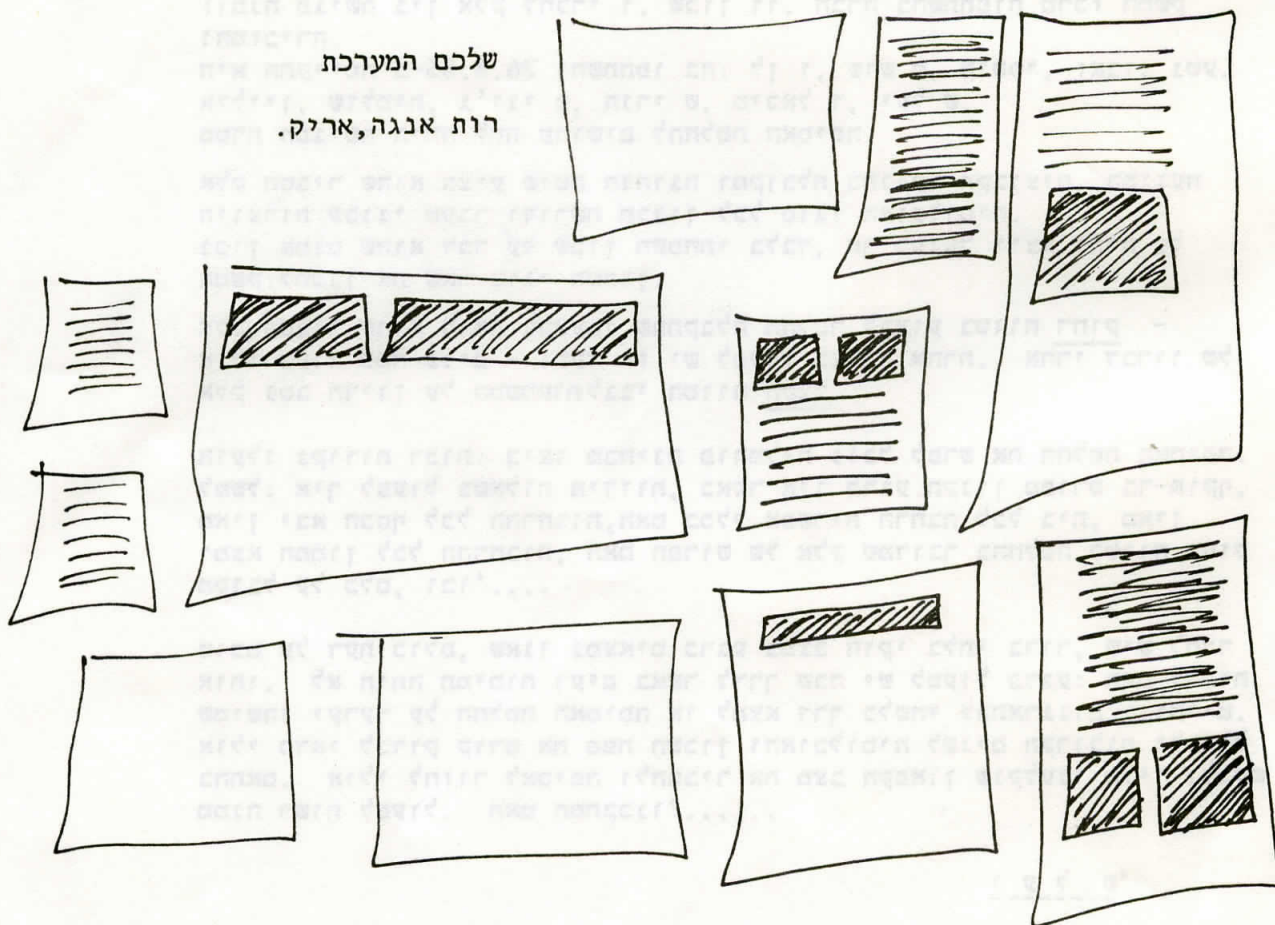
צבר האצרות

דבר המערכת:

וויילי יוצא לחופשה מחוץ לבית ובתקופת העדרו תעבר מכונת ההדפסה נקוי ובדיקה יסודיים. לכן ביום שישי הבא שהוא האחרון לפני ראש השנה, ננסה להוציא עלון - אולי מקוצר - ליום הראשון של החג. אנו מבקשים מכל החברים שהיה בכוונתם לכתוב לעלון של השבוע הבא לכתוב כרגיל ואנו, מצידנו נעשה מאמץ להדפיס את פרי עטם בהקדם. לפני שבוע נעשו העיטורים ע"י יעל פרנק, ואפרת אדלשטיין תקתקה את המאמרים. כאן המקום והזמן לקוות שקוראינו, בבית ובחוץ, מצאו ענין בכתבות ובמאמרים שהופיעו במשך השנה. אולי נהנו, אולי כעסו. אבל אנחנו מקווים שלא נעלבו. אנחנו מאחלים לכל בית כפר הנשיא שנה טובה, שנת שלום ובטחון, שנת צמיחה ושנת אושר. מי יתן ובשנה הבאה עלינו לטובה תתמלא תיבת הדואר של "דברי הכפר" בכתבות, ביקורות סרטים, מכתבים דו"חות, שירים וספורים.

שלכם המערכת

רות אנגה, אריק.

באסיפה מיום 21.7.85 התקבלה החלטה בעניני שכון. נאמר שם, שלשכון משפחות, תאומץ שיטה חדשה, לפיה כל זוג יהיה זכאי לארר נשואיו, לדירה משפחתית בגודל המקסימלי הנהוג בכפר הנשיא, כלומר - 66 מ"ר. אם יכנס לדירה קטנה יותר, תורחב זו בבא הזמן עד הגודל הזה. הצעה זו הועלתה ע"י אלק כהצעה נגדית לתקנון המחודש של נו. השכון, וועדת החברה והיא התקבלה, כאמור והתקנון נדחה. מיד לאחר ההצבעה נראה היה למספר חברים שנקלעו למצב חדש, שבו אף חבר לא יוכל לזוז מדירתו, וכתוצאה ישירה מכך - השכון החדש בן 24 יח', ישאר לקליטה בלבד. כמו כן, מובלטת מאד דאגה למשפחות בלבד ולא לשאר סוגי האוכלוסיה, שהרי משפחות גרות כרגע בשכונים קטנים שאותם לא יפנו ואלו הבניה החדשה גם היא למשפחות בלבד.

זומנה פגישה בין אלק לחברי ו. שכון וו. חברה בהשתתפות מרכז המשק והמזכירה.

היא התקיימה ב-26.8.85 והשתתפו בה: לן ו, שוש ס, טוטסי, זאבי, נטע, איליין, שולמית, ג'וני פ, הנרי ש, מיכאל ד, יעל ש. מטרת הפגישה היתה לתת פרושים להחלטת האסיפה.

אלק הסביר שהוא הציע שיטה הנהוגה ומקובלת בתנועה הקבוצית, המונעת היוצרות שכוני מעבר ודורשת תכנון לכל סוגי האוכלוסיה. נכון אמנם שהוא דבר על שכון משפחתי בלבד, אך כפועל יוצא יהיה על המשק לתכנן את שאר סוגי השכון.

אלק הסביר שהוא רואה בהצעתו שהתקבלה החלטה לבצוע בטווח רחוק - אולי בעוד כמה שנים - ושעד אז יש לפעול בצורה אחרת. אחרי דבריו של אלק נסב הדיון על המשמעות לגבי הטווח הקצר.

הועלו נקודות רבות: כיצד מבחינה פורמלית נוכל לפרש את החלטת האסיפה. למשל: איך לפעול בשאלות מידיעות, כאשר אין כרגע תקנון מפורט בר-תוקף, מאין יבא הכסף לכל ההרחבות, האם בכלל אפשרית הרחבה לכל בית, מאין ימצא הממון לכל ההרחבות, האם הפרוש של אלק שמדובר בהחלטה לטווח רחוק מקובל על כלם, וכו'....

סוכם על דעת כולם, שאנו נמצאים כרגע במצב חוקי בלתי ברור, שיש לסדר אותו. לא היתה תמימות דעים באשר לדרך שבה יש לפעול כרגע: האם לחכות שמישהו יערער על החלטת האסיפה או למצא דרך כלשהי להתארגנות בינתיים. אולי כדאי לבדוק קודם את מפת השכון והאוכלוסיה לשנים הקרובות ולפעול בהתאם. אולי לחזור לאסיפה ולהסביר את מצב הקפאון שנקלענו אליו ולבקש ממנה רשות לפעול. האם הסתבכנו?.....

י ע ל ש'

אפלטון גם אחרת...

.....אפשר גם אחרת.....

זה עתה חזרנו, אדי ואני, ממפגש מרגש ונוסטלגי בקבוץ צרעה. היה זה בצורת "מיני מחנה" לציון 20 שנה לעליה, הגדולה יחסית של חניכי תנועת הבונים מדרום אפריקה, שהיה לנו חלק בעלייתם כשליחים. היוזמים היו חברי גרעין שעלו ביחד והיום הם מהווים חלק אינטגרלי של קבוצם. 35 חברים, ויש ביניהם מרכז משק, מזכיר, גננות, מורות, אנשי - מקצוע - הכל. למפגש הגיעו מכל קצוות הארץ, כלם בוגרי התנועה שנקלטו והפכו למעורבים בנעשה בארץ - רופאים מרצים באוניברסיטאות, עתונאים, מנהלים למיניהם - כלם מסודרים יפה. הם הגיעו משפחות שלמות על מטלטליהם וטפיהם והקימו אוהלים (זה מחנה או לא?). היה מסדר, היו חוגים - מדורה, הכל לפי המסורת הטובה של מחנות הקיץ הארציים בחו"ל. אך העיקר כמובן הזכרונות המשותפים של תקופה יפה בחייהם.

אנחנו, חמש משפחות השליחים מהימים ההם שהיו און קשבת לחלק מהתלבטויותיהם, היה לנו חלק בחנוכם ובסופו של דבר גם בעלייתם - התמלאנו נחת וגאווה. "חניכים" שלנו אכן עשו את זאת! וכבר לא נאה לכנות אותם חניכים כשבוגרי ילדיהם מתגייסים בימים אלה.

זאת היתה החוויה האחת שזכינו בה בסוף שבוע זה והשניה היתה פשוט סיור במפעל החדש של צרעה.

לפני כשנה הקימו בית חרושת לצפוי קרום לרהיטים. הם מייצרים שורה שלמה של סוגי כסאות, רגלי שולחנות, עגלות (מהסוג שיש בשדות תעופה ובסופרמרקטים), ועוד... המפעל הוקם לאחר שהיו שותפים במפעל דומה אך כושל בבית שמש.

לאחר פרוק השותפות הקימו מפעל חדיש, אומרים החדש ביותר מסוגו במזרח התיכון, ובאמת הכל ממוכן רובוטים מבצעים את רוב הפעולות (חתוך, כפוף, הלחמה טבילה וכו'...). האולמות הם נקיים, מרווחים ומסודרים עד לפריט האחרון - תענוג לעבוד במקום כזה. ובאמת עובדים בו 55 חברים וזה כולל את המוכרים מנהלים והמשרדים. אין פועלים שכירים וכשיש לחץ של הזמנות דחופות - מתגייס המשק למשימה. אני בכל אופן מציעה לכל המזדמן לסביבה הזו, להכנס ולהתרשם. אגב, גם הנוי סביב המפעל מטופח להפליא.

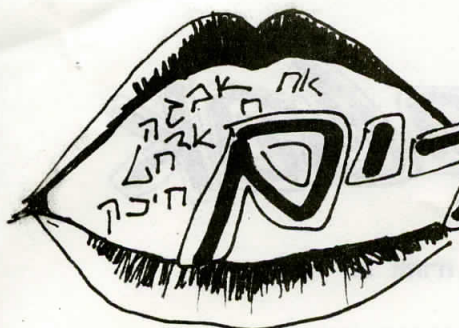
הם מסוגלים בבית החרושת הזה לקלט גם שעות בודדות של עובדים גם אנשים מוגבלים באפן פיזי, והמפעל נותן אפשרות של עבודה יצרנית גם לקשישים. נוסף לכך יש להם מפעל "כנען" - לבגדי אפנה היוקרתיים והינם גם הוסיפו לזה תעשיית בובות ממולאות. גם מפעל זה מסוגל לקלט עבודה חלקית. ומי קונה שם? יש להם סדור עם אגד ומשרד התיירות ואוטובוסים לטיולים באים אליהם. התיירים מקבלים הסבר וסיור במשק וארוחת צהרים (בחדר האוכל של החברים עם אותו תפריט!) הכל כמובן בתשלום.

אני את כל זה כתבתי כי התרשמתי עמוקות מהיוזמה וראיית הנולד שלהם. לדעתי גם אנו חייבים להתחיל לחשוב במושגים של אפשרות של עבודה שהיא גם מהנה וגם רווחית גם יחד. חברינו המתבגרים שנפלטים מעבודה פיזית קשה וחושבים על הסבה מקצועית, יהססו מאד להתחיל מחדש במפעל כמו שלנו, או כמו שהוא נראה היום, שהתנאים אינם תנאים והלכלוך והרעש דוחים.

אין פלא שכל אחד מחפש תעסוקה ופעילות בכל מיני מקומות בחוץ או בתוך המשק - אך לא בייצור.

ובסכום, היה זה מפגש מרגש עד דמעות - כן ירבו עולים כאלה - י ע ל נ.

צאקת יונצרים

למארכת דברי הקבר שלום.

עני קוטבט בשגיעים קדי שמה שטדפסו יצה נחון.
ועכשיו ברצינות:

שלש פעמים מסרתי שירים שכתבתי לדברי הכפר. לא היו אלה יצירות מופת, אבל הן היו בטזי לרגשותי. תהליך הכתיבה עבר דרך שינויים, מחיקות, שיקולים, נסויים, בחינה מחודשת של מילים, תמונות, חרוז ומשקל. התוצר הסופי כאמור, אולי לא היה מתחרה רציני לט.ס. אליוט, אבל הוא היה התוצר הסופי שלי.

לא יקשה עליכם, אם כן, להאמין - כשקראתי בפעמיים הראשונות את השירים המודפסים כעסתי וכאבתי על השבושים שנפלו בהדפסה. ולכן, בפעם השלישית צרפתי לשיר פתק ובו בקשה מיוחדת לראות את ההגהה לפני השכפול. זה לא היה דחוף, אבל זה היה חשוב לי ואפשר היה גם לעכב את הפרסום בשבוע, שבועיים אם לא היה זמן בשבוע שעבר להראות לי את ההגהה. ואז, כשקראתי את השיר בדפוס ומצאתי שקצרתם אותו ב-4 שורות פשוט כי המדפיסה שכחה להפוך את הדף ולמצוא את סוף השיר בצדו השני - הרגשתי זיפט (הילדים וודאי היו אומרים משהו אחר, אבל הצנזורה...). לא נותרה לי אם כן ברירה - אלא להמשיך לכתוב אל תוך המגרה. ההפסד הוא כולו שלי, אבל חבל שהבטאון שלי סגור בפני.

תמר וולפין.

המערכת מעירה:

צר לנו על שבושים וטעויות שנפלו לא רק בשיריה של תמר אלא בהרכה מאמרים/שירים. בפני השגיאה האנושית כולם שווים (אפילו כותב הטור "בינינו לבין עצמינו") המגיהה עושה כמיטב יכולתה לתקן, אבל יש חוק מורפי (Murphy) שאומר שאם משהו עלול להתקלקל אזי הוא יתקלקל וברגע הלא נכון. גם בעתונים בארץ ובחו"ל מופיעים שבושים עצובים, מצחקים ומרגיזים. ל-BBC הנודע יש ירחון תכניות בשם *Wives of the London Calling* ובפרסומת בו על סדרה מוסיקלית קלסית בשם *Wines of the Great Composers* הופיעה כותרת (בשני מקומות שונים) *Great Composers* !!! מה שנכנס למגירה הוא ענינו של הפרט, על שגיאותינו כמערכת נכה על חטא בראש השנה וביום כיפורים.

אויבם - - -

תנועה!

א נ ט -

רצינו להודות לך מעל דפי העלון על כל העזרה שנתת לנו במשך החופש, כל אחד במקצוע הנדרש,

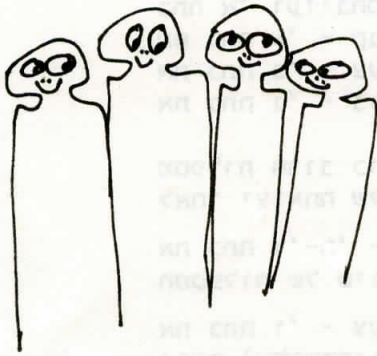
על המון השעות שהקדשת מזמנך עבורנו -

ומאה אחוז שהמאמצים הניבו או יניבו בהמשך פרי !!

באמת -

ה מ ו נ ת ו ד ה !

מהארבעה הקבועים מחברת-ילדים.

#####

ועדת התחבורה מנסה ליצור תקנון שלם לנוהגים ברכב ולפרסם אותו ברבים. הכוונה לדלות את כל החוקים שה' לטנו עליהם, בהתאם לנחוש. בישיבת המזכירות דובר על ארבעה סעיפים:

(א) כל נהג שנגרם נזק לרכבו, אם בגין תאונה או בגין סיבה אחרת, חייב לדווח ויתקיים ברור ראשוני מידי עם מרכז ו. התחבורה. במדה שהמרכז מוצא לנכון לקיים ברור נוסף, יושעה אותו אדם מנהיגה ברכב כלשהו של כפר הנשיא עד לברור שיעשה בוועדת התחבורה.

(ב) אם יקבע בוועדה כי היתה רשלנות מצד הנהג, הוא יחוייב בהשתתפות בנזק בסכום דומה לזה הנהוג כיום בהשתתפות בקנסות על עבירות תנועה. (יולי - עד 14 אלף שקל). במקרים חמורים יושעה הנהג מנהיגה ברכב של המשק למשך חודש ימים.

(ג) נהג שהיה מעורב ביותר מתאונה אחת תוך שנה והתבררה אשמתו בקודמות, יחוייב לגשת לקורס נהיגה מונעת.

(ד) נהג חדש לא יורשה לנהוג בשעות החשיכה שלושה חדשים מיום קבלת הרשיון.

** הפרסום בעלון הוא לידיעת הצבור. כל המעוניין לערער יפנה ליעל ש., או לאמנון. לאחר מכן יהפך הכתוב לתקנון בר תוקף.

בהם חיי וקיי...^ח

מביה"ס המקומי (או כל מה שלא נאמר בטקס פתיחת שנת הלימודים)

לאחר חששות, חרדות וריצות של הרגע האחרון, נפתחה שנת הלימודים בצורה מוצלחת עם צוות מלא של מורים, מחנכים ומטפלות.

השנה הצטמצם מספר הילדים הלומדים בביה"ס ל-54 במקום 64 עקב קוטנה של כיתה א' ועזיבתם של בני משפ' אברהמוב ויציאתם של בני פרלסון. את כיתה א' - קבוצת גפן - מחנכת נורית אורן. את כיתה ב' - צעירי חרוב - מחנכת דינה ברור. את כיתה ג' - בוגרי חרוב - מחנכת אתי אדלשטיין.

מטפלות חרוב כרגע הן מעין, גבי פוטש וברברה, כאשר דינה הירס תצטרף לצוות לאחר יציאתה של ברברה ללימודים.

את כיתה ד'-ה' - קבוצת סיני - מחנכת אוקי אשכנזי מר"פ. המטפלות של סיני הן טוטסי ושאולה.

את כיתה ו' - צעירי מרום - מחנך דודו, כאשר המטפלות של מרום (ו' + ז') הן ונסה (שלשמחתנו ולשמחת הילדים נאתרה להשאר בתפקיד), רותי גדליזון שתעבוד חלקית גם בחינוך מיוחד, ומיכל דדוש שתעבוד חלקית כמטפלת ויתרת השעות תהיה מורה לציור של ביה"ס ותעביר חוגים במסגרת תל-חי וראש-פנה.

המורים המקצועיים של ביה"ס הם: דליה וו - חינוך מיוחד (השלמה של ½ שבוע למומים בארנים), ג' יין תלם - מלאכה, אירנה רובינסון - חשבון ואנגלית, מיכל דדוש - ציור, ג'נט נמנוב - התעמלות והתעמלות של חנוך מיוחד, מיכל עדר - חלילית, דורון דוארי - טבע, ערן פרימוסט - מחשבים, ושרי שובל - מוסיקה וריתמיקה.

לגבי שעורי ערבית - אנו באמצע משא ומתן למציאת מורה מתאים ונקוה שנתחיל בשעורים לאחר החגים. כן יערכו חוגי טנים פעם בשבוע אחה"צ ע"י מורה מחולתא.

אנו מקדמים בברכת הצלחה את המורים החדשים - דליה וו, אירנה, מיכל ורותי ומומים למורים היוצאים - לתמר וו, שלמדה חשבון, לגייל שלמדה אנגלית, ולשלומית שלמדה טבע, ומאחלים להם כל טוב באשר הם. תודה מיוחדת לנורית שסיימה 3 שנים של נהול בי"ס והוראת חינוך מיוחד. רק כיום אני יכולה להעריך את העול שרבוץ על שכמה בשנים אלה ומאחלת לה שנה מוצלחת ונעימה בכיתה א'.

לכל כיתה נוספו השנה נושאים חדשים ואתגרים חדשים ואנו רוצים לאחל להם על כך הצלחה:

כיתה ו' - צעירי מרום - שעכשו הם בוגרי ביה"ס ונושאים בעול ההנהגה - מתחילים ללמוד הסטוריה.

כתות ד'-ה' - סיני - מתחילים ללמוד גאוגרפיה.

כיתה ד' - מתחילה השנה ללמוד אנגלית.

כיתה ג' - בוגרי חרוב - מתחילים השנה את העבודה במשק ילדים וכן את המקצועות: מלאכה, ציור וחלילית.

ואזור אד בהרם

המשך ביה"ס ...

כתה ב' - צעירי חרוב - יתחילו השנה ללמוד תורה -
כתה א' - גפן - כמובן, יתחילו את הא' -ב' וידיעת החשבון.
ילדי כתה א' השנה הם: שוני וולך, יונתן פרס, לי קפלן, נגה ליפשיץ,
תומר ויטהם והלל יודאיקין.
קבלו אותם במחאות כפיים!!!

השנה עומדת בסימן של נסיון למעורבות הורים ומעורבות כלל הקבוץ בנעשה
בביה"ס, נושא שנתחיל לעסוק בו בקרוב. מי שהעניין נוגע ללבו ויש לו
הצעות, מוזמן בכל שעה ותהיה לו אוזן קשבת.

כן הוחלט על עריכת 2 נושאים מרכזים בשנה כאשר הראשון יחול לקראת
חנוכה, בתקווה שישמש קרש קפיצה להשתתפות כמה שיותר חברים בקבוץ.

השנה צומצמו תקני שעות ההוראה של משרד החינוך ואם כבר עבדנו הרבה מעל
לתקן הנ"ל, היום אנו במצב יותר חמור. אנו ערים לעובדה אך מתלבטים
בנושא הצמצום היות וכל אחד מהנושאים הנלמדים נראה לנו חשוב ומי יחליט
ששעורי הספרות חשובים בהרבה מציור וממוסיקה, למשל.
יש גם להבין כי בעיר נשלחים הילדים לחוגים שונים מחוץ למסגרת ביה"ס
המשולמים מכיסם של ההורים, כגון - חוג מחשבים, חוג ציור, למוד נגינה,
חוג רקוד וכו', ואין ברירה אלא לספק כיום לילדים את כל הנושאים שנראים
חשובים להשכלה כללית ופתוח כשרונות ועשייתם לאנשים שאותם היינו רוצים
שיהיו.

ולבסוף - תזכורת של הוראות קבע לשנת הלימודים:

יום למודים מתחיל בשעה 7.15. על הילדים לבוא לכתה ב-7.00 מסודרים,
מצוחצחי שניים ומסורקים.
הדאגה להופעתם המסודרת של הילדים היא באחריות ההורים. לשעורים נכנסים
נעולים לבושים ומסופרים. הדאגה למזונם, לבושם ובריאותם של הילדים
בין 7.00 ל-16.00, ולבגדים נקיים הביתה היא באחריות המטפלות. בין
השעות 7.00 עד 16.00 הילדים לא יעזבו את שטח ביה"ס (הכולל את משק
ילדים ומגרש כדורסל) מבלי להודיע לצוות הכתה. כל יציאה ממסגרת
בית הילדים או למודים יש לתאם מראש עם הצוות.

אין לצאת לטיולים על אפנים משטח ביה"ס ברחבי הקבוץ או לערוך "חרקות"
באזור ביה"ס. האפנים מיועדים להגיע מהבית לכתה ובחזרה וכן לשעורי
ריתמיקה וספורט באמצע יום הלימודים.

אחה"צ יוצאים מהכתות בשעה 16.00 והולכים ישר הביתה. אין להשאר בשטח
ביה"ס בשעה זו היות ועל ההורים לדעת היכן ילדיהם נמצאים ברגע שיוצאים
מאחריות צוות הכתה.

ואז... סטטוסים

המשך ביה"ס ..

שעת ההתכנסות בלילה הביתה לכל ילדי ביה"ס היא עד 20.30 ואין להסתובב בקבוץ לאחר שעה זו אלא אם כן ישנה פעילות מאורגנת לאחת הכתות כגון יום-הולדת או פעולה.

אפשר רק להמליץ להורים לא להתיר לילדים להשאר ערים עד השעות המאוחרות, היות ולא כל תכנית טלוויזיה מתאימה לכל גיל, ובעיקר - עיפות בשעות הלימודים לא תעזור לילד לקלוט טוב יותר.

ילדי ביה"ס לא משתתפים במסיבות החברה ובתכונות אלא אם כן יש הודעה על כך בלוח המודעות.

בקשר לימי הולדת - צוות הכתה דואג לעוגה חגיגית וכבוד, וההורים - לתכנית המסיבה. ביה"ס לא יכול לממן סרטים, רכב או כל תכנית אחרת הכרוכה בהוצאה כספית בימי ההולדת.

בקשה מיוחדת: נערך עתה מבצע ספירת מלאי בספריית בית הספר וסידור ספרים וכרטיסיות. אנו מבקשים מכל מי שנמצא בביתו ספר מספריית ביה"ס, שיחזירו בהקדם לכתות או למשהו מצוות ביה"ס.

- תודה על תשומת הלב -

- שנת לימודים פוריה ומוצלחת -

*** צ י ל ה ***

אהל הבית
בסמך
בזקקת

נר - זיכרון

כ"ז אלול - חנן זהבי

מכתב מצד אים

החלטנו להביא את מאמרו של יואב פק שליחנו לתנועה הריפורמית בארה"ב בשפה בה נכתב - אנגלית.

אין כוונת המערכת להפך את העלון לדו-לשוני, אבל יש פעמים כאשר המאמר, כפי שנכתב לאלה שרק מבינים אנגלית עלולה לאבד חלק מתוקפו אם יתרגמו אותו.

יש במאמר השקפת עולם של שליח, חבר שלנו, שמעמיד את היהדות הריפורמית בפני דילאמה. חבל שלא פרסמו אותו שם.

אם יבקש אף חבר אחד תרגום לעברית נשמח לפרסם תרגום כזה בעלון הבא.

המערכת

לדברי הכפר -

אני מצרף כאן מאמר אשר כתבתי לרבעון הריפורמי. המאמר נדחה, לדעתי, מתוך זה שהדעות מאיימות על התנועה ועל האידיולוגיה שלה. אם אין לכם התנגדות, אני מבקש שתפרסמו את המאמר בדברי הכפר.

מאד חימם לי את הלב להיות בבית, בהצלחה לכולכם.

להתראות בעוד שנה.....

י ו א ב

ALIYAPHOBIA IN THE REFORM MOVEMENT

By: Yoav Peck, Central Shaliach

Reform Jews are afraid of Aliya. They don't want it for themselves and ~~they shrink~~ from their children's attraction to Israel. Some parents even resist giving their kids a 6 week summer experience in Israel for fear of the quicksand of Israel's lure. The prospect of "losing" one's children to Israel is felt by Reform parents as a judgement of the education they have lavished on their children. The problem is integral to the very concept of Aliya. If Aliya means "ascent to Israel", then one must be making Aliya from a "lower" place: America is bad, Israel is good.

The American resentment engendered by this state of affairs has been exacerbated by a concurrent message from some Israelis: The Jews of America are doomed. Save yourselves by making Aliya...." Americans react defensively: "What are you talking about? Israel carries out oppressive policies, inflation is insane, the social gap there is worse than it is here, and to top it all, our Reform rabbis cannot practice our brand of Judaism freely in the Jewish State." American Reform, long committed to universal social justice, takes offense at these Israeli affronts to its sensitivities. Reform Americans sink into alienation, angry critique from the pulpit, and worse, a sullen silence and avoidance of Israel-issues.

cont. from page 14.

The attacks and counter-attacks of the Israel-Diaspora feud have the effect of submerging common denominators, most blaringly the mutual desire of Reform Israelis and Americans to strengthen the budding Israeli Reform Movement. Mutual distrust obscures mutual goals. Let us lay the distrust to rest. Let it be said here and now that Americans need no defense, you needn't prove us Israelis wrong in order to feel good about your choice to remain American. The Zionist effort has always been the result of the combined efforts of Aliya-bound pioneers and hardworking Diaspora supporters. The only question we Israelis need to ask you American Zionists is: "Which kind of Zionist are you?" Do you declare your love for Israel, do you contribute to the UJA, do you join your Reform Zionist organization, ARZA; do you urge your children to travel to Israel on short-term and long-term programs; do you make it clear to your children that you consider Aliya to be a viable and fulfilling life-choice?

"Hold it! You've gone too far!!! Don't take my children!!!"

This response is a return to the zero-sum Israel-Diaspora paradigm. In the last paragraph we already dispensed with the line of thought that says, "If I give more of myself to Israel, I'll have less of myself for America." There is room for both Israel and America on the map of our values. Yet when it comes too close to home, to your children, then you feel differently. What you are missing is that engagement with Israel is like love: the more you give, the more you get. And that includes your children. What my parents got from my Aliya is, the knowledge that intermarriage is something they will not have to worry about. And they know that Jewish tradition in my family will be deepened and developed, during the next generations.

We don't want to "take" your children. I took myself from America twelve years ago to live on a kibbutz in the Galilee, and I do know the pain of being so far from my family. But I also know the satisfaction of living my life in the Jewish homeland. Aliya is not the way, it is a way, a way I have chosen and one which I urge you not to close out for you or for your children. My ever-growing love for Israel has not required increasing alienation from America. We needn't hate Esau in order to love Jacob.....

Aliya has meant that the desire in me, that awoke during the '60's in Berkeley, to have an impact on history, can be fulfilled. I am part of building a country where Jews run the show. We rejoice in our accomplishments, we pay for our mistakes. I am at once eager to participate in bringing the Jewish promise to fruition, and terribly curious to see what we Jews can do when we are in charge.

cont. from page 15

Subjectively, I never knew what it is to feel that I belong in my country until I arrived in Israel. The word for stranger in Hebrew is "dod", uncle, and people feel like family, wherever you go. December 25th comes and goes each year without my insisting that the principal of my son's school squeeze "Rock of Ages" in between the Christmas carols, as once my mother did for my sake in New Jersey. At Purim, we don't carry our daughter's costume in a bag until we get to the party. The whole country is partying, and those out of costume in the streets look strange. In February, when the ground in New York is like rock, our children tramp out on Tu'Bshvat hikes, to plant trees all over Israel in the sodden, fertile soil. Jewish calendar life fits the seasons because we are in the land where the Jewish calendar came to be.

Does any of this imply a rejection of what is good in America? No; it simply represents a choice to be part of one of the great Jewish adventures in the world today. Are there other Jewish challenges, other Jewish adventures around? Of course. Are they the same as living in Israel? Of course not. There is only one Jewish homeland, as your PRESIDENT's handling of the Bitburg and Supreme Court's decision about Nativity scenes make painfully clear. Does Aliya ensure that one's life will be significant? Of course not. There are fools and criminals in Israel, just as there are righteous Jews and creative Jewish builders in America.

Yet, for the Reform Oleh (new immigrant) in Israel, there is an opportunity that is indeed unique. A Reform Oleh gets to join a civil rights struggle for the legitimization of religious pluralism in the Jewish State. Our efforts to give our rabbis in Israel the legal right to perform weddings, funerals and conversions are not the efforts of a narrow interest group. They represent a struggle for pluralism as a principle, at a time when single-mindedness and chauvinism threaten the democratic tradition so integral to Jewish tradition. Our Israel Movement is small, but its institutions are feisty and growing: the fifteen congregations, the two kibbutzim, Yahel and Lotan, and the new free-enterprise village in the Galilee, Har Chalutz, which was dedicated this summer: the Leo Baeck School, Hebrew Union College in Jerusalem, and Telem Noar, the spirited Reform youth movement; Reform in Israel is making its impact felt, and in doing so represents the stream in Reform Judaism that has demanded cultural modernity and openness since the days of the earliest Reformers in Europe.

Since 1960, Reform Judaism has been struggling in Israel to bring home to the Israelis that Judaism has many faces, that there are choices far broader than narrow Orthodoxy or empty secularism. And during the past few years, we have begun to be heard.

More kibbutzim asked for Reform rabbis to perform high Holy Day services last year than there were rabbis to go around. Last winter, hundreds of high school juniors from around the country studied at Kibbutz Yahel in the sisterhood-built Center for their annual ideological seminar.

cont. from page ...

While this struggling and building is gaining momentum from month to month, can we afford to argue over whether or not Aliya is a positive choice for ourselves or our children. The young Reform Americans in Israel are happy, struggling, fulfilled. And when you sit with their parents here, you do not hear regrets, you hear pride and you see the joy of knowing that their children are taking charge of their lives in a Jewish context.

At the Biennial this Fall, we will hold the first Reform-sponsored Aliya and Israel Opportunities Seminar. Rabbi Alexander Schindler has said, in support of the Seminar, "too long have we given de facto blessings to Reform Olim. The time has come for a de facto policy of encouragement of Aliya."

Following the Biennial, we shall hold local Reform Aliya Conferences across the country. The range of opportunities for Reform Jews in Israel will be presented, from two-week tours to Aliya. Let us put an end to the pointless bickering and mutual defensiveness that has characterized the Reform Movements' relationship with Israel over the past years. It is time to plunge into reciprocity, a partnership between Diaspora and Israel that opens doors for mutual learning and exchange, for active American engagement in ISrael affairs, and, yes, for the Aliya of American idealists and fighters.

[illegible]

נכחו: אמנון , רימונד ס' , איזי , גבי , נחמן , אודי א' , עמליה .

1. רכב של המוכרים במפעל - הוזמן: בני גולדברג.

בני העלה טענות קשות לגבי מצב הנקיון של הרכב כאשר המוכרים מקבלים אותו. הועדה התייחסה לנושא והחליטה שבמקרה הצורך, יוכל המוכר לקבל את רכבו ערב לפני כן, בהתאם לנסיבות והחלטת סדרן הרכב. כמו כן הוחלט לקיים דיון כללי לגבי מצב נקיון הרכבים שלנו והתייחסות כללית של כל החברים.

2. נסיעות פרטיות של רכב פעילים.

רימונד הציג לוועדה דף לדוגמא, בו יהיה על בעל הרכב להצהיר על נסיעות הפרטיות גלמסור אינפורמציה זו פעם בחודש לאיזי. כל הפעילים הסכימו לסידור זה ואנו מחכים לתוצאות.

3. רימונד הביא את הצעתו הסופית לניהול מחודש של סידור התחבורה. הועדה קיבלה את הצעתו והחליטה לנסות את הסידור למשך חודש ימים. הסבר על הסידור החדש יופיע בימים הקרובים.

4. נחמן מבקש לפרסם "בפעם המי יודע כמה" שיש לבדוק לפני כל נסיעה:

שמן מים גלגל בוסף

מי שאיננו יודע כיצד בודקים חייב להתייעץ עם המוסך.

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', גדי ע', אורי א', יענקל מ', מיכאל כ'.

1. יעול וחסכון (מוזמנים חברי המזכירות: עפרה מ', שוש ס', דודו פ', ג'וני פ')

ג'וני פ', נציג הועדה ליעול וחסכון, סכם את פעולות הועדה ומסר את הצעותיה והצעות החברים שהועלו בחוגי הבית. ועדת המשק והמזכירות מיינו את הסעיפים והחליטו לאילו ועדות להעביר את הטיפול בהצעות שהתגבשו. תפקיד הועדות יהיה לבדוק את החומר ולהתייחס לאפשרויות הביצוע. החלטותיהן תעברנה לאישור האסיפה בזמן הקרוב.

2. מכון הנ"ס ההידרואלקטרי

נמסרה אינפורמציה נוספת על אפשרויות מימון ובדיקה כלכלית. הוזמנו להופיע בפני החברה להגנת הטבע. סוכם כי בישיבה הקרובה תחליט הועדה על המלצה לאסיפה.

נכחו: יעל ש', מיכאל ד', ג'וני פ', שוש ס', עפרה מ', יצחק ע', דודו פ'.
נעדרו: ישראל א'.

1. ערעור על החלטת ו' חברה לא לפתוח כעת דלת אחורית בבית פס מ' (מוזמנת: פס)
פס מבקשת לפתוח דלת אחורית על מנת להנות מיתר פרטיות מחוץ לביתה, השוכן צמוד למדרכה הראשית של השכונה וקרוב לבית שממול.
המזכירות התייחסה באהדה לבקשה וקבעה, שהדלת תפתח בקיץ הבא ויוקצב התקציב הדרוש לכך, על מנת לעשות זאת היטב.

2. הפארק על שם הלורד זיו

טכס הפתיחה לפארק נקבע ל- 27.10.85 ויערך בהשתתפות נשיא המדינה. האחראי על הצוות המכין את הטכס יהיה ישראל א'.

3. חגיגת בית השואבה

במסגרת חג הסוכות הוצע לחגוג את חגיגת בית השואבה (בשביעי לחג) על שפת הבריכה ולציין את יובל ה- 25 להקמתה, בארוע שיזכיר את ימי הזוהר של שחינינו מאז.
הרעיון הוא להזמין את כל בנינו שעזבו לסוף שבוע בכפר הנשיא (כ-60 בנים).
המזכירות אישרה וסכמה, שיש לבקש מהחברים לא להזמין אורחים אחרים לאותו סוף שבוע.

4. ענייני ועדת קליטה

ועדת הקליטה השמיעה המלצתה לקבל את הילה ויהודה יהודה לחברות.
(בינתיים כבר נערכה הצבעה באסיפה והמשפחה התקבלה לחברות)

5. בקשת גייל לחצי שנת חופש מהמשק התקבלה. גייל תצא תוך הזמן הקרוב.

PARENTS PAGE

6th September, 1985

WHAT'S NEW??

A new Ulpan is arriving during the week - I don't know how their parents let them go away just before Rosh Hashanah. Don't they know how crowded our Chadar Ochel gets on these occasions? The teachers will be Simcha and Dot ; Yael N. is continuing as organiser and Ruti Jackson as house-mother.

Of course our own youngsters have started school too, although it hardly seems worthwhile, with all the holidays coming up in another week or so.

At the end of Succot the kittutz is planning to invite all sons and daughters who are living elsewhere, for a grand reunion. There are about 60 of them, and if they all come with their families it should really be something special. Poeple are asked not to invite other visitors during those few days.

* You have no doubt noticed that all our sheep-pens are now situated at the entrance to the kibbutz. The ground vacated by the sheep at the southern side of the kibbutz is being turned into a small park, which will include "Jim's Luna Park", the childrens' farm and lawns and trees. It will be dedicated to the memory of Israel Sieff, and the official grand opening is scheduled for the end of October. There is a runour that Chaim Herzog will honour us with his presence on this occasion.

The basket-ball season will start in another fortnight. Our three teams (adults, youth, children) have already started practice.

Did you know that Esther Solomon has started occupational therapy in Kiryat Shmone? She is amazing everybody there with her dexterity.

Our good wishes go out to Chaim Giladi in Zfat hospital, and to Noa and Shoshana Sharky who are back home. A speedy recovery to all.

Johnny and Shulamit, have gone abroad for their holiday. Sara Kornblitt will be going on Sunday. A safe journey to all.

The film tomorrow night will be: "MERRY X-MAS MR LAWRENCE" with David Bowie, and Tom Conti. Recommended.

**** SHABBAT SHALOM ****

P.S. There may not be a page next week, owing to technical difficulties.

Inge.

*** HAPPY BIRTHDAY ***

- 7.9. Rachel Rifkind
- 8.9. Yitchak Ben-Dor
Chanita Ben-David
- 9.9. Mossi Hameiri
- 10.9. Mrs Esther Black
Judy Barak
David Devon
Tomer Markovitz (grandson Shein)
- 11.9. Johanna Potash
Idit Forster
Guy Hameiri
- 12.9. Henry Shprung
Mor Goldberg
- 13.9. Toby Epstein
- 14.9. Naor Maser
Einat Maser

*** HAPPY ANNIVERSARY ***

- 11.9. Amalia & Mickey Noy
Irit & Moshe Gershman
- 13.9. Jeanette & Colin Primost
- 14.9. Judy & Natan Barak

